

Печемъ се още малко. А после? После иде най-хубавото и най-приятното за всѣки колонистъ. Къпимъ се въ морето! Ахъ, колко е хубаво и приятно това къпане следъ палящитѣ слънчеви лъчи!

Следъ къпането камбанката известява, че е време за обѣдъ. Отиваме въ трапезарията и съ апетитъ ядемъ хубавитѣ ястия. Когато свършимъ обѣда, отиваме въ спалнитѣ и почиваме до четири часа.

Следъ почивката ставаме, закусваме и отиваме на разходка изъ околноститѣ на „Св. Констатинъ“. Тамъ играемъ, пѣемъ и се веселимъ до насита.

Връщаме се доволни и вечеряме.

Следъ това на двора почваме отново веселби, игри и пѣсни. Звездитѣ весело трепкатъ. Месечко се усмихва и разлива приятна свѣтлина. Полскитѣ шурци се обаждатъ.

На двора често, даваме забави. На тия забави канимъ и сѣседнитѣ колонии.

Къмъ 9 $\frac{1}{2}$ часа четемъ молитва, измиваме се и си лѣгаме. Всѣки мисли за утрешния день, за своя градъ и за родителитѣ си. Клепкитѣ се затварятъ полека-полека и ние се унасаме въ сладъкъ сънъ. Само месечко стои буденъ цѣла нощъ и бди надъ насъ.

А лекото плискане на вълнитѣ ни унася още повече въ сънъ и ни шепне сладко:

— Лека нощъ, тиха нощъ!..